

‘กัญชาทางการแพทย์’
ความเป็นไปได้กับ
‘ไทย’

การมีกัญชาไว้ในครอบครอง
สำหรับประชาชน

นายมานะ คีรีพิทยาวัฒน์
กองกฎหมาย สำนักงาน ป.ป.ส.

เจตนารมณ์ พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒

๑. ผลการวิจัย “สารสกัดจากกัญชามีประโยชน์ทางการแพทย์ หลายประเทศอนุญาตให้ใช้เพื่อประโยชน์ทางการแพทย์ได้”

๒. พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๖๒ กัญชาเป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ ห้ามเสพโดยเด็ดขาด แม้จะเพื่อการบำบัดรักษาทางการแพทย์ก็ตาม

๓. สมควรเปิดช่องให้นำกัญชามาใช้ในการศึกษาวิจัยทางการแพทย์

๔. แต่กัญชา ถูกควบคุม ตามอนุสัญญาเดี่ยว ว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ ค.ศ. ๑๙๖๑ รัฐภาคี ต้องกำกับ ดูแล และควบคุมอย่างเข้มงวด เพื่อป้องกันมิให้มีการรั่วไหลไปใช้ในทางที่ผิด โดยอนุญาตให้ใช้เพื่อประโยชน์ทางการแพทย์และวิทยาศาสตร์ได้

๕. ผ่อนปรนให้นำมาใช้เพื่อประโยชน์ทางการแพทย์และการศึกษาวิจัยเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เสพเพื่อความบันเทิงหรือสันทนาการ

สาระสำคัญ/เงื่อนไขการใช้ประโยชน์/ข้อจำกัด

๑. ปรับปรุงกลไกการควบคุม : คณะกรรมการควบคุมยาเสพติดให้โทษ

เพิ่มองค์ประกอบคณะกรรมการควบคุมยาเสพติดให้โทษ เฉพาะกรณีการประชุมเพื่อพิจารณาเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ จำนวน ๘ ราย (ปลัดกระทรวงเกษตรฯ อธิบดีกรมการแพทย์แผนไทยฯ อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม อธิบดีกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ อธิบดีกรมสุขภาพจิต นายกแพทย์สภา นายกสภาการแพทย์แผนไทย และนายสภาเภสัชกรรม)

๒. เงื่อนไขการอนุญาตผลิต นำเข้า หรือส่งออก

- (๑) กรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ของทางราชการ การแพทย์ การรักษาผู้ป่วย หรือการศึกษาวิจัยและพัฒนา รวมถึงเกษตรกรรม พาณิชยกรรม วิทยาศาสตร์ หรืออุตสาหกรรม เพื่อการแพทย์
- (๒) กรณีเป็นกัญชง (Hemp) ที่มีลักษณะตามที่ คกก. กำหนด และนำไปใช้ประโยชน์ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
- (๓) การนำติดตัวเข้ามาในหรือออกไปนอกราชอาณาจักร ไม่เกินปริมาณที่จำเป็นต้องใช้รักษาโรคเฉพาะตัว ตามใบสั่งยาหรือหนังสือรับรองของผู้ประกอบวิชาชีพแพทย์เวชกรรม ทันตกรรม หรือการแพทย์แผนไทย การแพทย์แผนไทยประยุกต์ และหมอพื้นบ้านฯ ที่ให้การรักษา (ตามที่ รมว.สธ. กำหนด โดยความเห็นชอบของ คกก.)

๓. การจำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครอง

(๑) ต้องได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต

(๒) การมีไว้ในครอบครอง ตั้งแต่ ๑๐ กิโลกรัมขึ้นไป ให้สันนิษฐานว่า “มีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย”

๔. ข้อยกเว้นการมีไว้ในครอบครอง โดยไม่ต้องขออนุญาต

(๑) การมีไว้ในครอบครอง ไม่เกินจำนวนที่จำเป็นสำหรับใช้รักษาโรคเฉพาะตัว โดยมีใบสั่งยาหรือหนังสือรับรองของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ทันตกรรม การแพทย์แผนไทย การแพทย์แผนไทยประยุกต์ หรือหมอพื้นบ้านฯ ที่ให้การรักษา

(๒) การมีไว้ในครอบครอง ไม่เกินจำนวนที่จำเป็นสำหรับใช้ประจำในการปฐมพยาบาล หรือกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินในเรือ เครื่องบิน หรือยานพาหนะอื่นใดที่ใช้ในการขนส่งสาธารณะระหว่าง

๕. ข้อยกเว้นให้ใช้หรือเสพได้ โดยไม่เป็นความผิด

การเสพตำรับยาที่ รมว.สธ. ประกาศเพื่อการรักษาโรค ตามคำสั่งของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ทันตกรรม การแพทย์แผนไทย การแพทย์แผนไทยประยุกต์ หรือหมอพื้นบ้านฯ ที่ได้รับใบอนุญาต หรือเสพเพื่อการศึกษาวิจัย

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕
ที่มีกัญชาปรุงผสมอยู่ที่ให้เสพเพื่อรักษาโรคหรือการศึกษาวิจัยได้

พ.ศ. ๒๕๖๒

กำหนดตำรับยาที่มีกัญชาปรุงผสมอยู่ที่ให้เสพได้ ๕ กลุ่มตำรับ ได้แก่

(๑) ตำรับยาที่ได้การรับรองจาก อย.

(๒) ตำรับยาแผนไทย ๑๖ ตำรับ

(๓) ตำรับยาที่ได้รับอนุญาตให้ผลิต เพื่อการรักษาโรคสำหรับผู้ป่วยเฉพาะราย (Special Access Scheme)

(๔) ตำรับยาที่ได้รับอนุญาตตามโครงการศึกษาวิจัยที่ได้รับอนุญาตจากสำนักงาน อย.

(๕) ตำรับยาที่หมอพื้นบ้านปรุงขึ้นจากองค์ความรู้และภูมิปัญญาฯ และได้รับการรับรอง

จากกรมการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก

บัญชีรายชื่อตำราการแพทย์แผนไทยและตำรับยาแผนไทย จำนวน ๑๖ ตำรับ ท้ายประกาศ สธ.๓

ลำดับ	ชื่อตำรับยา	ที่มาของตำรับยา
๑.	ยาอัคคินิวคณะ	คัมภีร์ธาตุนเรนารายณ์
๒.	ยาสุขไสยาศน์	คัมภีร์ธาตุนเรนารายณ์
๓.	ยาแก้ลมเนาวนารีวาโย	ตำรายาศิลาจารึกในวัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม
๔.	ยาน้ำมันสนั่นไตรภพ	ตำรายาศิลาจารึกในวัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม
๕.	ยาแก้ลมขึ้นเบื้องสูง	ตำรายาศิลาจารึกในวัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม
๖.	ยาไฟอาวุธ	แพทยศาสตร์สงเคราะห์ เล่ม ๑ พระยาพิศณุประสาทเวช
๗.	ยาแก้นอนไม่หลับ /ยาแก้ไข้พอม เหลือง	แพทยศาสตร์สงเคราะห์ เล่ม ๑ พระยาพิศณุประสาทเวช
๘.	ยาแก้สัณฑฆาต กล่อนแห้ง	แพทยศาสตร์สงเคราะห์ เล่ม ๒ พระยาพิศณุประสาทเวช

ลำดับ	ชื่อตำรับยา	ที่มาของตำรับยา
๙.	ยาอัมฤตโอสถ	แพทยศาสตร์สงเคราะห์ เล่ม ๒ พระยาพิศณุประสาทเวช
๑๐.	ยาอโภยสาลี	เวชศึกษา พระยาพิศณุประสาทเวช
๑๑.	ยาแก้ลมแก้เส้น	เวชศาสตร์วิวัฒนาการ
๑๒.	ยาแก้โรคจิต	อายุรเวทศึกษา (ขุนนิทเทศสุขกิจ) เล่ม ๒
๑๓.	ยาไฟสาลี	อายุรเวทศึกษา (ขุนนิทเทศสุขกิจ) เล่ม ๒
๑๔.	ยาทาริดสีดวงทวารหนักและ โรคผิวหนัง	อายุรเวทศึกษา (ขุนนิทเทศสุขกิจ) เล่ม ๒
๑๕.	ยาทำลายพระสุเมรุ	คัมภีร์แพทย์ไทยแผนโบราณ เล่ม ๒ ขุนโสภิตบรรณลักษณ์
๑๖.	ยาทัพยาธิคุณ	คัมภีร์แพทย์ไทยแผนโบราณ เล่ม ๒ ขุนโสภิตบรรณลักษณ์

๖. คุณสมบัติของผู้ที่จะได้รับอนุญาตผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครอง

- (๑) หน่วยงานรัฐ ทางการแพทย์ เภสัชศาสตร์ฯ การป้องกันปราบปรามและแก้ไขปัญหายาเสพติด หรือสภากาชาดไทย
- (๒) ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม เภสัชกรรม ทันตกรรม สัตวแพทย์ชั้นหนึ่ง แพทย์แผนไทยประยุกต์ หรือแพทย์แผนไทยหรือหมอพื้นบ้านฯ ที่ รมว.สธ. กำหนด
- (๓) สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ทางการแพทย์หรือเภสัชศาสตร์
- (๔) วิสาหกิจชุมชนหรือสหกรณ์การเกษตร และร่วมกับหน่วยงานรัฐหรือสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
- (๕) ผู้ประกอบการขนส่งสาธารณะระหว่างประเทศ
- (๖) ผู้ป่วยเดินทางระหว่างประเทศที่จำเป็นต้องนำติดตัวเพื่อใช้รักษาโรค
- (๗) ผู้ขออนุญาตอื่นตามกฎหมายกระทรวง

ผู้ที่มีคุณสมบัติที่จะได้รับอนุญาตปลูก

- (๑) หน่วยงานรัฐ ทางการแพทย์ เภสัชศาสตร์ฯ การป้องกันปราบปรามและแก้ไขปัญหายาเสพติด หรือสภาวิชาชีพไทย
- (๒) สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ทางการแพทย์หรือเภสัชศาสตร์
- (๓) วิสาหกิจชุมชนหรือสหกรณ์การเกษตร และร่วมกับหน่วยงานรัฐ หรือสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
- (๔) ผู้ขออนุญาตอื่นตามกฎหมายกระทรวง (ยังไม่มีข้อกำหนด)

หมายเหตุ : ในช่วง ๕ ปี แรก การขอรับใบอนุญาตปลูก เพื่อประโยชน์ทางการแพทย์หรือการรักษาผู้ป่วย (ไม่รวมถึงการปลูกเพื่อการศึกษาวิจัย หรือเพื่อประโยชน์ของทางราชการ) ให้อนุญาตได้ เฉพาะกรณีที่ผู้ขออนุญาตเป็นหน่วยงานรัฐ หรือเป็นการดำเนินการร่วมกับหน่วยงานรัฐเท่านั้น

แนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการปลูก

ด้านสถานที่

๑. สำหรับตัวอาคาร โรงเรือนหรือแปลงปลูกกลางแจ้ง ต้องมีเลขที่ที่ตั้งและที่อยู่ชัดเจน อาคารต้องระบุชื่อได้
๒. สามารถแสดงแบบแปลนของตัวอาคาร / ชั้น โรงเรือน หรือแปลงปลูกกลางแจ้งได้
๓. ระบุพิกัดสถานที่ / ค่าพิกัด GPS และมีพิกัดถูกต้องตามที่ปรากฏในใบคำขออนุญาต
๔. แผนที่แสดงที่ตั้ง รวมทั้งระบุเส้นทางเพื่อเข้าถึงพื้นที่เพาะปลูก รวมทั้งสถานที่ใกล้เคียงได้
๕. หนังสือแสดงกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองของสถานที่ปลูกโดยชอบด้วยกฎหมาย
๖. หนังสือให้ความยินยอมจากผู้ให้เช่า หรือผู้ให้ใช้ที่ดิน ในกรณีขอเช่าหรือขอใช้ที่ดินของบุคคลอื่น

ในการเพาะปลูก จากบุคคลภายนอก

โครงสร้าง

๑. จัดทำแนวเขตพื้นที่เพาะปลูกที่เห็นได้อย่างชัดเจน
๒. ปิดกั้นทั้ง ๔ ด้านของพื้นที่เพาะปลูกและใช้วัสดุในการสร้างที่มีความมั่นคงแข็งแรง สามารถป้องกัน

การเข้าถึงจากบุคคลภายนอก

ประตูทางเข้าออก

๑. ประตูทางเข้าพื้นที่เพาะปลูก ควรทำจากวัสดุแข็งแรงและทนทาน สามารถป้องกันการเข้าถึงจากบุคคลภายนอกที่ไม่เกี่ยวข้อง
๒. จำกัดจำนวนประตูเข้า-ออก ให้น้อยที่สุดเท่าที่จำเป็น โดยคำนึงถึงทางหนีไฟด้วย

ด้านการรักษาความปลอดภัย

๑. ระบบกล้อง CCTV เพื่อรักษาความปลอดภัย ครอบคลุมพื้นที่โดยรอบและทุกด้านของพื้นที่เพาะปลูกทุกจุดที่มีนำต้นกัญชา ใบ ช่อดอก เมล็ด สารสกัดหรือส่วนอื่นๆ ไปเก็บไว้ รวมถึงบริเวณประตูทางเข้า-ออก บันทึกข้อมูล ๒๔ ชั่วโมง และสำรองไฟล์อย่างน้อย ๑ ปี
๒. มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย (รปภ.) เพื่อตรวจสอบและเฝ้าระวังพื้นที่โดยรอบและพื้นที่ปลูก
๓. ประตูทางเข้าออก ควบคุมด้วยอิเล็กทรอนิกส์ในการผ่านเข้าออก เช่น เครื่องทาบบัตร (Key Card Access) หรือเครื่องสแกนลายนิ้วมือ (Finger Access)
๔. มีระบบแจ้งเตือนภัยฉุกเฉิน กรณีมีการลักลอบเข้าถึงพื้นที่การปลูกกัญชาจากบุคคลภายนอก

ด้านการเก็บรักษา

๑. จัดเตรียมห้องนิรภัย ห้องเฉพาะ หรือตู้เก็บ ที่มีมาตรการรักษาความปลอดภัย เพื่อเก็บรักษาเมล็ดพันธุ์กัญชา ใบ และช่อดอกของกัญชาหลังเก็บเกี่ยว แยกเก็บเป็นสัดส่วน
๒. จัดเตรียมห้องเฉพาะที่มีการรักษาความปลอดภัย เพื่อเก็บรักษาส่วนที่เหลือของกัญชา หลังเก็บเกี่ยวส่วนที่ต้องการเรียบร้อยแล้ว เพื่อรอทำลาย
๓. มีผู้รับผิดชอบเฉพาะ ซึ่งได้รับหมายจากผู้รับอนุญาต เป็นผู้ควบคุมห้องที่เก็บรักษากัญชา

การรายงาน

๑. จัดทำรายงานบัญชีรับ – จ่าย ตามแบบที่กฎหมายกำหนด
๒. มีระบบการติดตามการใช้กัญชา จากต้นทางสู่ปลายทาง

การทำลาย

๑. กำหนดรายละเอียดและขั้นตอนการปฏิบัติเพื่อทำลายกัญชาที่เหลือจากการเก็บเกี่ยว
๒. มีหนังสือแจ้งเจ้าหน้าที่เพื่อเป็นพยานในการทำลาย

๗. การจำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครอง

(๑) ห้ามจำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครอง เว้นแต่ได้รับใบอนุญาต

(๒) ผู้ป่วยมีไว้ในครอบครองได้ ไม่เกินที่จำเป็นต้องใช้รักษาโรค โดยมีใบสั่งยาหรือหนังสือรับรองของแพทย์ฯ

โดยไม่ต้องขออนุญาต

๘. หน้าที่ของผู้รับอนุญาตผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครอง

ผู้รับอนุญาตผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครอง มีหน้าที่ดำเนินการ เช่น ให้มีป้ายไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ผลิต นำเข้า หรือส่งออก จัดให้มีการวิเคราะห์ยาเสพติดให้โทษที่ผลิตขึ้นก่อน จัดให้มีฉลากและเอกสารกำกับยาเสพติดให้โทษ การจัดให้มีการแยกเก็บเป็นสัดส่วนในที่มั่นคงแข็งแรง จัดทำบัญชีรับ-จ่าย และการรายงาน

๙. ห้ามโฆษณายาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ เว้นแต่

(๑) เป็นการโฆษณาซึ่งกระทำโดยตรงต่อผู้ประกอบการ ทัศนกรรม เภสัชกรรม การสัตวแพทย์ ชั้นหนึ่ง การแพทย์แผนไทย การแพทย์แผนไทยประยุกต์ หรือหมอพื้นบ้านฯ

(๒) เป็นฉลากหรือเอกสารกำกับยาเสพติดให้โทษประเภท ๕

๑๐. โทษผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ได้รับอนุญาต

ลำดับ	ฐานความผิด	อัตราโทษ (กัญชา/ต้นฝิ่น/เห็ดขี้ควาย)	อัตราโทษ (พืชกระท่อม)
๑.	ผลิต นำเข้า ส่งออก	๕ ปี และปรับ ๕๐๐,๐๐๐ บาท	๒ ปี และปรับ ๒๐๐,๐๐๐ บาท
	ถ้าเป็นการกระทำเพื่อจำหน่าย	๑-๑๕ ปี และปรับ ๑๐๐,๐๐๐ – ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท	๒ ปี และปรับ ๒๐๐,๐๐๐ บาท
๒.	จำหน่าย ครอบครองเพื่อจำหน่าย		
	- ไม่ถึง ๑๐ กิโลกรัม	๕ ปี หรือปรับ ๑๐๐,๐๐๐ บาท	๒ ปี หรือปรับ ๔๐,๐๐๐ บาท
	- ๑๐ กิโลกรัมขึ้นไป	๑-๑๕ ปี และปรับ ๑๐๐,๐๐๐ – ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท	๒ ปี และปรับ ๒๐๐,๐๐๐ บาท
๓.	ครอบครอง	๕ ปี หรือปรับ ๑๐๐,๐๐๐ บาท	ปรับ ๒๐,๐๐๐ บาท
๔.	เสพ	๑ ปี หรือปรับ ๒๐,๐๐๐ บาท	ปรับ ๒,๐๐๐ บาท

ตารางเปรียบเทียบ

บทกำหนดโทษความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕

ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ (เดิม) กับ พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ (แก้ไขใหม่)

ลำดับ	ความผิด	บทกำหนดโทษ (เดิม)	บทกำหนดโทษ (แก้ไขใหม่)	มาตรา
๑.	• ผลิต นำเข้า หรือส่งออก	จำคุกตั้งแต่ ๒ ปี - ๑๕ ปี และปรับตั้งแต่ ๒๐๐,๐๐๐ - ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท	จำคุกไม่เกิน ๕ ปี และปรับไม่เกิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท	มาตรา ๗๕ วรรค ๑
	- ถ้าเป็นการกระทำ เพื่อจำหน่าย	จำคุกตั้งแต่ ๒ ปี - ๑๕ ปี และปรับตั้งแต่ ๒๐๐,๐๐๐ - ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท	จำคุกตั้งแต่ ๑ ปี - ๑๕ ปี และปรับตั้งแต่ ๑๐๐,๐๐๐ - ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท	มาตรา ๗๕ วรรค ๒
	• ผลิต นำเข้า หรือส่งออก พืชกระท่อม	จำคุกไม่เกิน ๒ ปี และปรับไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท	คงเดิม	มาตรา ๗๕ วรรค ๓
	- ถ้าเป็นการกระทำ เพื่อจำหน่าย พืชกระท่อม	จำคุกไม่เกิน ๒ ปี และปรับไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท	คงเดิม	มาตรา ๗๕ วรรค ๓
๒.	• ครอบครอง	จำคุกไม่เกิน ๕ ปี หรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	คงเดิม	มาตรา ๗๖ วรรค ๑
	• ครอบครองพืชกระท่อม	จำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	ปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท	มาตรา ๗๖ วรรค ๒

ลำดับ	ความผิด	บทกำหนดโทษ (เดิม)	บทกำหนดโทษ (แก้ไขใหม่)	มาตรา
๓.	• จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย โดยมีจำนวนไม่ถึง ๑๐ กิโลกรัม	จำคุกตั้งแต่ ๒ ปี - ๑๐ ปี หรือปรับตั้งแต่ ๔๐,๐๐๐ - ๒๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	จำคุกไม่เกิน ๕ ปี หรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	มาตรา ๗๖/๑ วรรค ๑
	• จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย โดยมีจำนวนตั้งแต่ ๑๐ กิโลกรัมขึ้นไป	จำคุกตั้งแต่ ๒ ปี - ๑๕ ปี และปรับตั้งแต่ ๒๐๐,๐๐๐ - ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท	จำคุกตั้งแต่ ๑ ปี - ๑๕ ปี และปรับตั้งแต่ ๑๐๐,๐๐๐ - ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท	มาตรา ๗๖/๑ วรรค ๒
	• จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย พืชกระท่อม โดยมีจำนวนไม่ถึง ๑๐ กิโลกรัม	จำคุกไม่เกิน ๒ ปี หรือปรับไม่เกิน ๔๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	คงเดิม	มาตรา ๗๖/๑ วรรค ๓
	• จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย พืชกระท่อม โดยมีจำนวนตั้งแต่ ๑๐ กิโลกรัมขึ้นไป	จำคุกไม่เกิน ๒ ปี และปรับไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท	คงเดิม	มาตรา ๗๖/๑ วรรค ๔
๔.	• เสพ	จำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	คงเดิม	มาตรา ๙๒ วรรค ๑
	• เสพพืชกระท่อม	จำคุกไม่เกิน ๑ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๒,๐๐๐ บาท	ปรับไม่เกิน ๒,๐๐๐ บาท	มาตรา ๙๒ วรรค ๒
๕.	• ยุยงส่งเสริมให้ผู้อื่นเสพ	จำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	คงเดิม	มาตรา ๙๓/๑ วรรค ๒

๑๒. บทเฉพาะกาล

๑. ระยะเวลา ๓ ปี แรก ให้คณะกรรมการควบคุมยาเสพติดให้โทษ ประเมินผลการอนุญาตเกี่ยวกับกัญชา ทุก ๖ เดือน หากเห็นว่าควรปรับปรุงหลักเกณฑ์ ให้เสนอ รมว.สธ. ทบทวนให้สอดคล้องกับสถานการณ์

๒. ระยะเวลา ๕ ปี แรก การขอรับใบอนุญาตผลิต นำเข้า หรือส่งออกกัญชา เพื่อประโยชน์ทางการแพทย์หรือการรักษาผู้ป่วย ให้อนุญาตได้เฉพาะกรณีและผู้ขออนุญาตเป็นหน่วยงานของรัฐ หรือร่วมดำเนินการกับหน่วยงานของรัฐเท่านั้น

๓. การยกเว้นโทษ ให้กับผู้มีไว้ในครอบครองกัญชา เพื่อการรักษาผู้ป่วย หรือรักษาโรค หรือเพื่อการศึกษาวิจัย ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ไม่ต้องรับโทษ เมื่อได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาต หรือแจ้งการครอบครองฯ ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้บุคคล ๓ กลุ่ม คือ ผู้มีคุณสมบัติที่จะขออนุญาตได้ ผู้ป่วยที่จำเป็นต้องเพื่อรักษาโรค และบุคคลอื่น

๑๓. สรุปการใช้ประโยชน์จากกัญชา ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒

ลำดับ	การผ่อนปรน	สิ่งที่ทำได้	สิ่งที่ยังทำไม่ได้	ข้อเรียกร้อง
๑.	ใช้ทางการแพทย์	ใช้และครอบครองเพื่อรักษาโรคตามคำสั่งแพทย์ฯ	เสพเพื่อความบันเทิง	ใช้ได้อย่างเสรี
๒.	ผลิต นำเข้า หรือ ส่งออก	<ul style="list-style-type: none"> - ขออนุญาตจากเลขาธิการ ออย. โดยความเห็นชอบ กกก.ควบคุมฯ เพื่อการศึกษาวิจัยและทางการแพทย์ - ผู้ขออนุญาตต้องมีคุณสมบัติตามที่กฎหมายกำหนด - เกษตรรวมตัว จัดทะเบียนวิสาหกิจชุมชน/สหกรณ์ และร่วมดำเนินการกับหน่วยงานรัฐ/สถาบันอุดมศึกษา 	<ul style="list-style-type: none"> - ชาวบ้านทั่วไปปลูกไม่ได้ - แพทย์แผนไทย หรือ หมอพื้นบ้านปลูกเองไม่ได้ 	<ul style="list-style-type: none"> - ชาวบ้านปลูกที่บ้านเพื่อใช้รักษาโรคได้ - ชาวบ้านปลูกเพื่อขาย - ไม่ผูกขาดโดยรัฐหรือเอื้อประโยชน์นายทุน
๓.	ผลิต นำเข้า หรือ ส่งออก เพื่อประโยชน์ทางการแพทย์ หรือ รักษาผู้ป่วย(๕ ปีแรก)	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้ขออนุญาตที่ไม่ใช่หน่วยงานรัฐ ต้องร่วมดำเนินการกับหน่วยงานรัฐ/สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ - การผลิตโดยปรุงยา ของแพทย์แผนไทย หรือหมอพื้นบ้านฯ สำหรับคนไข้ที่ตนเองให้การรักษา 	สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ดำเนินการโดยลำพังไม่ได้ (แต่ถ้าขอเพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัย ทำได้)	
๔.	จำหน่าย ครอบครอง	<ul style="list-style-type: none"> - ต้องได้รับอนุญาตจากเลขาธิการ ออย. - ผู้ป่วยครอบครองเพื่อรักษาโรคได้ ตามปริมาณที่แพทย์สั่ง โดยไม่ต้องขออนุญาต 	เพื่อความบันเทิง	
๕.	เสพ	เพื่อการรักษาโรค/ศึกษาวิจัยตามคำสั่งแพทย์ได้	เสพเพื่อความบันเทิง	

ถาม - ตอบ